

ΕΝΩΣΗ
ΔΙΚΑΣΤΩΝ & ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΤΙΡΙΟ 6 –ΓΡΑΦΕΙΟ 210
ΤΗΛ: 213 215 6114- FAX 210 88 41 529
Τ.Κ. 101. 71
e- mail: endikeys@otenet.gr

Αθήνα, 09-05-2022
Αρ. Πρωτ.:205

Οι προτάσεις της ΕΔΕ για τον ΚΟΔΚΔΛ

Κοινοποιήσαμε σήμερα στον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης την παρακάτω επιστολή.

Αξιότιμε κ. Υπουργέ,

Σας αποστέλλουμε τις θέσεις της Ένωσης μας σχετικά με το Σχέδιο Νόμου «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών».

Θέσεις της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων επί του Σχεδίου Νόμου «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών»

Ι. Κριτήρια και διαδικασία ίδρυσης, κατάργησης και συγχώνευσης δικαστηρίων.

Με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ΣχΝ ανατίθεται στην ολομέλεια των Ανωτάτων Δικαστηρίων (Αρείου Πάγου και Συμβουλίου της Επικρατείας) η κρίση για ζητήματα ίδρυσης, συγχώνευσης, κατάργησης, περιορισμού της περιφέρειας και μεταβολής της έδρας όλων των δικαστηρίων, σε αντίθεση με

την ισχύουσα σήμερα διάταξη (και την αντίστοιχη πρόβλεψη του Σχεδίου της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018), που αναθέτει σ' αυτά τα αντίστοιχα ζητήματα μόνο προκειμένου για εφετεία, ενώ για κατώτερα δικαστήρια αρμόδια είναι τα εφετεία. Αντίστοιχες είναι και οι προβλέψεις για την ίδρυση μεταβατικών δικαστηρίων.

Σε σχέση με τα κριτήρια για τη συγχώνευση, κατάργηση, ίδρυση, κ.λ.π. δικαστηρίων παρατηρείται ότι από τη σχετική ρύθμιση της παρ. 3 του άρθρου 2 ΣχΝ απαλείφεται η πρόβλεψη του Σχεδίου της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018 να συνεκτιμώνται και να λαμβάνονται υπόψη οι γεωγραφικές ιδιομορφίες σε σχέση με την ευχέρεια πρόσβασης στα ιδρυόμενα, συγχωνευόμενα ή καταργούμενα δικαστήρια ή στη μεταβατική έδρα, ενώ προστίθεται ως κριτήριο το επίπεδο επιχειρηματικότητας.

Παράλληλα, στην παρ. 1 του άρθρου 2 ΣχΝ προβλέπεται η δυνατότητα εν όλω ή εν μέρει μετατροπής των (πολιτικών, ποινικών και διοικητικών) δικαστηρίων σε δικαστήρια τηλεματικής, ενώ κατά την παρ. 3 του άρθρου αυτού προβλέπεται ως κριτήριο της διοικητικής διάρθρωσης των δικαστηρίων και η εισαγωγή νέων τεχνολογιών που επιτρέπουν την εξ αποστάσεως λειτουργία των δικαστηρίων.

Μετά τις γενικές εξαγγελίες και τοποθετήσεις εκπροσώπων της εκτελεστικής εξουσίας, που οραματίζονται την δικαιοσύνη ως μοχλό οικονομικής ανάπτυξης, αλλά και την ίδρυση επενδυτικών δικαστηρίων, η νέα αυτή διάταξη θέτει ως μία γενική αρχή για την ίδρυση και συνέχιση λειτουργίας ενός δικαστηρίου την εξυπηρέτηση οικονομικών-επενδυτικών σκοπών, αντικαθιστώντας το κριτήριο της ευχέρειας πρόσβασης των πολιτών στα δικαστήρια. Η οργανωτική δομή των δικαστηρίων απομακρύνεται σταδιακά από τον κύριο σκοπό που παραδοσιακά υπηρετούσε και γίνεται πλέον το όχημα για μία «φιλική προς την επιχειρηματικότητα» λειτουργία του κράτους. Εξάλλου, η διάταξη αυτή κινείται πλήρως εκτός του θεσμικού ρόλου του Αρείου Πάγου, καθώς προϋποθέτει δυνατότητα του Ανώτατου Δικαστηρίου να συγκεντρώνει στοιχεία για οικονομικά δεδομένα των δικαστικών περιφερειών. Εξάλλου, η ανάθεση με το ΣχΝ στην ολομέλεια των Ανωτάτων Δικαστηρίων της κρίσης για ζητήματα ίδρυσης, συγχώνευσης, κατάργησης, περιορισμού της περιφέρειας και μεταβολής της έδρας όλων των δικαστηρίων, σε αντίθεση με την ισχύουσα σήμερα διάταξη, που αναθέτει σ' αυτά τα αντίστοιχα

ζητήματα μόνο προκειμένου για εφετεία, ενώ για κατώτερα δικαστήρια αναγνωρίζει αρμοδιότητα στα εφετεία, αποβλέπει στην συνολική αναμόρφωση του δικαστικού χάρτη της Ελλάδας και την εφαρμογή ενός σχεδίου «δικαστικού Καλλικράτη» με βάση τα πιο πάνω κριτήρια, προβλέποντας παράλληλα (στο άρθρο 3 παρ. 3 ΣχΝ), προς εξυπηρέτηση του γενικότερου αυτού σχεδιασμού, την ανακατανομή των οργανικών θέσεων, σε περίπτωση συγχώνευσης Δικαστηρίων, ανάλογα με τις ανάγκες όλων των Δικαστηρίων της χώρας, χωρίς να μεταφέρονται οι θέσεις αυτές στο Δικαστήριο που προκύπτει από τη συγχώνευση, όπως προέβλεπε το Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018.

Παράλληλα, η πρόβλεψη δυνατότητας λειτουργίας Δικαστηρίων τηλεματικής, δηλαδή χωρίς φυσική παρουσία στον ίδιο χώρο όλων των παραγόντων της δίκης, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα αποτελεσματικότητας της δικαιοσύνης και προσβάλλει τις θεμελιώδεις αρχές της δημοσιότητας και της αμεσότητας. Η χρήση της τηλεματικής στα δικαστήρια προϋποθέτει διαβούλευση με όλους τους φορείς που συμβάλλουν στην απονομή της δικαιοσύνης και αυστηρό καθορισμό των προϋποθέσεων εφαρμογής των νέων τεχνολογικών δυνατοτήτων με σεβασμό στις ιδιαιτερότητες κάθε διαδικασίας και προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των διαδίκων.

II. Αρίθμηση-κατάταξη υποθέσεων ανάλογα με την σοβαρότητα και δυσχέρειά τους.

Το Σχέδιο Νόμου για τον νέο ΚΟΔΚΔΛ προβλέπει για πρώτη φορά (στα άρθρα 19 παρ. 5 και 129 παρ. 8) σύστημα κατάταξης των υποθέσεων με αρίθμηση από το 1 έως το 5, ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη δυσχέρεια των υποθέσεων, ορίζοντας προθεσμία προσαρμογής των κανονισμών μέχρι την έναρξη του δικαστικού έτους 2022-2023. Το σύστημα αυτό είναι πρακτικά ανεφάρμοστο, ιδίως στα μεγάλα δικαστήρια, όπου ο αριθμός των εισαγωγικών δικογράφων είναι μεγάλος. Ενδεικτικά επισημαίνεται ότι στο Πρωτοδικείο Αθηνών εκδικάζονται κατ' έτος περίπου 200.000 υποθέσεις, σύμφωνα με την ενημέρωση από την ηλεκτρονική σελίδα του δικαστηρίου. Παράλληλα, παρατηρείται η αοριστία στη διατύπωση της προτεινόμενης διάταξης, καθώς η αναφορά σε «ολοκλήρωση της υπόθεσης» προφανώς λαμβάνει υπόψη μόνο την περίπτωση της νέας τακτικής διαδικασίας, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζεται

ο τρόπος κατάταξης των υποθέσεων στις υπόλοιπες διαδικασίες. Παράλληλα, επισημαίνεται ότι η εφαρμογή ενός τέτοιου συστήματος δεν αναμένεται να βοηθήσει προς την κατεύθυνση ισομερούς κατανομής των υποθέσεων μεταξύ των Δικαστών, αφού η ανάθεση των υποθέσεων θα γίνεται πάντοτε πριν την κατάταξή τους και επομένως δεν θα υπάρχει δυνατότητα να συνεκτιμάται στη μελλοντική χρέωση των υποθέσεων η βαρύτητα όσων έχουν ήδη ανατεθεί στον συγκεκριμένο Δικαστή. Συνεπώς, το σύστημα αυτό πρέπει σαφώς να καταργηθεί. Σημειώνεται εδώ ότι η δίκαιη και ορθολογική κατανομή της δικαστικής ύλης μεταξύ των δικαστικών λειτουργών αποτελεί πρωταρχική επιδίωξη της ΕΔΕ. Διαπιστώνεται, όμως, ότι τα σχετικά προβλήματα που αντιμετωπίζονται στην πράξη σε ορισμένα δικαστήρια δεν αφορούν στην κατανομή των υποθέσεων εντός του ίδιου τμήματος και στα πλαίσια της ίδιας διαδικασίας, αλλά προέρχονται κυρίως από την έλλειψη σαφών κριτηρίων σε σχέση με τον αριθμό των υποθέσεων που πρέπει να χρεώνονται οι δικαστές του κάθε τμήματος. Το πρόβλημα αυτό αναμένεται να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά με την κατάλληλη προσαρμογή των κανονισμών εσωτερικής υπηρεσίας των δικαστηρίων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 5 του νέου Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ και την πρόβλεψη ανώτατου αριθμού χρέωσης υποθέσεων ανά δικαστή, με κριτήρια την πολυπλοκότητα και την δυσχέρεια κάθε κατηγορίας υποθέσεων.

III. Προαγωγή Εφετών και Αντεισαγγελέων Εφετών σε Αρεοπαγίτη και Αντεισαγγελέα Αρείου Πάγου, αντίστοιχα.

Το άρθρο 89 παρ. 8 και 9 ΣχΝ προβλέπει για πρώτη φορά τη δυνατότητα προαγωγής σε Αρεοπαγίτη και Εφέτη με 7 έτη υπηρεσίας στον βαθμό αυτό (του Εφέτη) και συνολική πραγματική δικαστική υπηρεσία 26 τουλάχιστον ετών και αντίστοιχα σε Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αντεισαγγελέα Εφετών με 7 έτη υπηρεσίας στον βαθμό του Αντεισαγγελέα Εφετών και συνολική πραγματική δικαστική υπηρεσία 26 τουλάχιστον ετών. Η διάταξη αυτή κρίνεται άστοχη, καθώς θα έχει ως αποτέλεσμα την προαγωγή στον βαθμό του Αρεοπαγίτη δικαστικού λειτουργού που (τουλάχιστον στα μεγάλα Εφετεία της χώρας) δεν θα έχει προεδρεύσει σε κανένα ποινικό δικαστήριο του Εφετείου και συνεπώς δεν θα έχει αποκτήσει την απαιτούμενη εμπειρία, ενώ η εφαρμογή μιας τέτοιας διάταξης θα οδηγήσει σε μία βουτιά

στην επετηρίδα που μπορεί να διαμορφώσει μία πολυετή σύνθεση στο Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, αποτρέποντας τη φυσική ανανέωση προσώπων και απόψεων, δημιουργώντας στρεβλώσεις στο δικαστικό σύστημα. Παράλληλα, παρατηρείται ότι με την αύξηση κατά 86 των οργανικών θέσεων των Προέδρων Εφετών, ήδη από το 2019, αλλά και την αντίστοιχη μείωση των οργανικών θέσεων των Εφετών, δεν μπορεί βάσιμα να υποστηριχθεί ότι δεν μπορεί να εξασφαλιστεί ο απαιτούμενος αριθμός κατάλληλων υποψηφίων για τον βαθμό του Αρεοπαγίτη μεταξύ των Προέδρων Εφετών, ώστε να δικαιολογείται η παράκαμψη της αρχαιότητας κατά την υπηρεσιακή εξέλιξη των δικαστικών λειτουργών.

IV. Επιθεώρηση Προέδρων Εφετών και Εισαγγελέων Εφετών.

Το άρθρο 93 παρ. 12 του Σχεδίου Νόμου προβλέπει τακτική επιθεώρηση των Προέδρων Εφετών και των Εισαγγελέων Εφετών, σε αντίθεση με το ισχύον σήμερα καθεστώς, που προέβλεπε μόνο κατ' εξαίρεση δυνατότητα επιθεώρησής τους. Η νέα διάταξη κρίνεται ιδιαίτερα προβληματική, ενόψει του ότι οι Πρόεδροι Εφετών και οι Εισαγγελείς Εφετών καταλαμβάνουν την ανώτερη ιεραρχική βαθμίδα από εκείνη στην οποία υποχρεωτικά κατά νόμο εξελίσσονται, εξομοιώνονται μισθολογικά με Ανώτατους Δικαστικούς Λειτουργούς και έχουν σε πολλές περιπτώσεις την ίδια αρχαιότητα με τους υπηρετούντες στο Ανώτατο Δικαστήριο δικαστικούς λειτουργούς. Παράλληλα, διαπιστώνεται ότι οι δικαστικοί αυτοί λειτουργοί αξιολογούνται υποχρεωτικά από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο σε περίπτωση που ζητηθεί η προαγωγή τους στον βαθμό του Αρεοπαγίτη ή του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου αντίστοιχα, ενώ και σε περίπτωση που ανακύψει ζήτημα υπηρεσιακής ανεπάρκειάς τους η κατ' εξαίρεση επιθεώρησή τους ικανοποιεί τις απαιτήσεις του νομοσχεδίου για αξιολόγηση όλων των δικαστικών λειτουργών. Συνεπώς, η προτεινόμενη τακτική επιθεώρηση των Προέδρων Εφετών και Εισαγγελέων Εφετών πλήττει αδικαιολόγητα το κύρος των δικαστικών αυτών λειτουργών, χωρίς ουσιαστικά να ενισχύει την ούτως ή άλλως ισχύουσα και σήμερα αξιολόγησή τους.

V. Αρμοδιότητες Ανωτάτου Δικαστηρίου ως προς την έγκριση Κανονισμών Εσωτερικής Υπηρεσίας Δικαστηρίων και Εισαγγελιών.

Με το υπό διαβούλευση νέο Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ διατηρείται η σημερινή διατύπωση της διάταξης σχετικά με τη διαδικασία ψήφισης των Κανονισμών Εσωτερικής Υπηρεσίας των Δικαστηρίων και των Εισαγγελιών και ειδικότερα προβλέπεται δυνατότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου να συμπληρώνει, τροποποιεί και να ακυρώνει τις τροποποιήσεις που αποφάσισαν οι ολομέλειες των Δικαστηρίων. Η διατήρηση της υφιστάμενης και σήμερα αυτής δυνατότητας των Ανωτάτων Δικαστηρίων συνιστά πλήγμα στο αυτοδιοίκητο των δικαστηρίων. Στην πράξη οι αποφάσεις των ολομελειών των Δικαστηρίων μεταπίπτουν σε μία κενή περιεχομένου προδικασία, που οδηγεί στην τελική κατάρτιση του κανονισμού από το Ανώτατο Δικαστήριο, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι και την πρωτοβουλία για την συμπλήρωση ή τροποποίηση του κανονισμού μπορεί να έχει ο Πρόεδρος και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κατά την παρ. 4 του άρθρου 19 νέου Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ. Προτείνεται η διαμόρφωση της διάταξης αυτής με βάση τις εισηγήσεις της ΕΔΕ και κατά τις τελικές επιλογές της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018, ώστε να περιοριστεί η αρμοδιότητα των Ανωτάτων Δικαστηρίων, σε περίπτωση διαφωνίας τους, μόνο στην αναπομπή του σχετικού ζητήματος στο οικείο Δικαστήριο και μόνο σε περίπτωση τυπικής παράλειψης κατά τη διαδικασία τροποποίησης του κανονισμού.

VI. α) Θητεία αιρετών προέδρων και μελών διοίκησης Δικαστηρίων και Εισαγγελιών. β) Άσκηση διοίκησης σε Δικαστήρια και Εισαγγελίες, όπου δεν διενεργούνται εκλογές. γ) Έκπτωση από τη θέση προέδρου και μελών διοίκησης. δ) Αναπληρωματική εκλογή μελών διοίκησης.

α) Τα άρθρα 17 παρ. 4 και 5 και 18 παρ. 2 και 3 ΣχΝ προβλέπουν 3ετή θητεία των αιρετών προέδρων και μελών διοίκησης των Δικαστηρίων και του αιρετού διευθύνοντος την Εισαγγελία, αντίστοιχα. Η αύξηση της θητείας από 2 έτη, όπως προβλέπει ο ισχύων ΚΟΔΚΔΛ, σε 3 έτη είναι προβληματική, αφού αφαιρεί από τις ολομέλειες των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών τη δυνατότητα να αποφασίζουν σε εύλογο χρονικό διάστημα για τη διοίκηση της υπηρεσίας τους, ενώ παράλληλα απομακρύνει τους δικαστικούς λειτουργούς για μεγάλο χρονικό διάστημα από το κύριο έργο τους, που είναι η άσκηση δικαιοδοτικών καθηκόντων. Παράλληλα, ενόψει του ότι οι διευθύνοντες Δικαστήρια και

Εισαγγελίες είναι κατά κανόνα οι αρχαιότεροι υπηρετούντες και εντός της θητείας τους προάγονται στον αμέσως επόμενο βαθμό, η παράταση της θητείας τους για 3 έτη θα καθυστερεί αδικαιολόγητα και για μεγάλο χρόνο την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων σε ανώτερα Δικαστήρια και Εισαγγελίες. Συνεπώς, επιβάλλεται η διατήρηση της 2ετούς θητείας των αιρετών διοικήσεων Δικαστηρίων και Εισαγγελιών.

Σε κάθε περίπτωση, ακόμα και αν δεν υιοθετηθεί η πιο πάνω πρότασή μας, θα πρέπει να διευκρινιστεί με ρητή μεταβατική διάταξη ότι η αύξηση αυτή της θητείας δεν επηρεάζει τις αιρετές διοικήσεις Δικαστηρίων και Εισαγγελιών, που έχουν ήδη εκλεγεί με βάση το υφιστάμενο σήμερα νομοθετικό καθεστώς, ώστε να αποκλειστεί οποιαδήποτε ερμηνευτική εκδοχή παράτασης θητείας των ήδη εκλεγμένων διοικήσεων, καθώς κάτι τέτοιο θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη παρέμβαση της νομοθετικής εξουσίας στο αυτοδιοίκητο των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών.

β) Σε σχέση με τα Δικαστήρια και τις Εισαγγελίες, όπου δεν διενεργούνται εκλογές για την ανάδειξη των διοικήσεων, το άρθρο 17 παρ. 10 ΣχΝ ορίζει ότι η άσκηση καθηκόντων διεύθυνσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 4 έτη, εφόσον στο ίδιο Δικαστήριο υπηρετεί δικαστικός λειτουργός με τουλάχιστον 3ετή δικαστική υπηρεσία. Η διάταξη αυτή είναι ορθή, πλην όμως για την αποτελεσματική εφαρμογή της νέας διάταξης και την ομαλή μετάβαση στον νέο τρόπο καθορισμού της ανώτατης διάρκειας στην άσκηση των καθηκόντων των διευθυνόντων τα δικαστήρια αυτά θα πρέπει να οριστεί ρητά με μεταβατική διάταξη ότι ο ανώτατος χρόνος παραμονής του διευθύνοντος το δικαστήριο υπολογίζεται αποκλειστικά από την έναρξη ισχύος του νέου ΚΟΔΚΔΛ. Αυτό θα δώσει τον απαιτούμενο χρόνο στις δικαστικές υπηρεσίες να οργανωθούν καλύτερα για την υποδοχή του νέου τρόπου καθορισμού του τρόπου διεύθυνσης στα πιο πάνω δικαστήρια. Σημειώνεται εδώ ότι το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο κινείται προς αυτή την κατεύθυνση, καθώς απαλείφθηκε, μετά από πρόταση της ΕΔΕ, η διάταξη του τελ. εδ. της παρ. 10 του άρθρου 17 του Αρχικού Σχεδίου, που προέβλεπε προσμέτρηση στον χρόνο θητείας και του πριν την έναρξη ισχύος του νέου ΚΟΔΚΔΛ χρόνου διεύθυνσης· απομένει, ωστόσο η προσθήκη ρητής διάταξης προς άρση οποιασδήποτε αμφισβήτησης.

γ) Από το εδ. ζ' της παρ. 5 του άρθρου 17 ΣχΝ απαλείφθηκε η πρόβλεψη για έκπτωση από τη θέση του προέδρου και των μελών του συμβουλίου διεύθυνσης των δικαστηρίων μόνο σε περίπτωση «αμετάκλητης» επιβολής πειθαρχικής ποινής, όπως οριζόταν στο Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018. Αντίστοιχη πρόβλεψη περιέχει το εδ. στ' της παρ. 3 του άρθρου 18 ΣχΝ σχετικά με τον διευθύνοντα Εισαγγελία. Η επιλογή αυτή του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου είναι εσφαλμένη και οδηγεί σε πρόωρη κρίση για ζητήματα σχετιζόμενα με το αυτοδιοίκητο των Δικαστηρίων και των Εισαγγελιών. Προτείνεται η διευκρίνιση ότι η έκπτωση από τις θέσεις αυτές προϋποθέτει το αμετάκλητο της πειθαρχικής ποινής.

δ) Στα τελευταία 3 εδάφια της παρ. 5 του άρθρου 17 ΣχΝ διαφοροποιείται ο τρόπος αναπλήρωσης του προέδρου και των μελών της διεύθυνσης του δικαστηρίου, ανάλογα με τον χρόνο εμφάνισης της έλλειψης των μελών. Η νέα αυτή ρύθμιση είναι καταρχήν ορθή, αλλά πάντως η πρόβλεψη αναπληρωματικής εκλογής γενικά για όλα τα μέλη του συμβουλίου δεν κρίνεται απαραίτητη. Θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ τακτικών και αναπληρωματικών μελών, όπως στο Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018. Παράλληλα, πρέπει να προσαρμοστούν οι διατάξεις των τελευταίων 3 εδαφίων της παρ. 3 του άρθρου 18 ΣχΝ, που αφορούν την αιρετή διοίκηση στις Εισαγγελίες, καθώς η διαφορετική αντιμετώπιση του ζητήματος δεν δικαιολογείται.

VII. Συνυπηρέτηση δικαστικών λειτουργών με συζύγους δημοσίου υπαλλήλους ή υπαλλήλους νπδδ.

Το άρθρο 60 παρ. 5 του Αρχικού Σχεδίου περιέλαβε ειδική διάταξη, μεταφέροντας (σχεδόν αυτούσια) την αντίστοιχη διάταξη του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018. Συγκεκριμένα, με τη διάταξη εκείνη άλλαξε σημαντικά το καθεστώς συνυπηρέτησης δικαστικών λειτουργών με συζύγους ή συνδεδεμένους με σύμφωνο συμβίωσης και έτσι αποκτούσε ουσιαστικό περιεχόμενο η συνυπηρέτηση δικαστικού λειτουργού με σύζυγο ή μέρος συμφώνου συμβίωσης δημόσιο υπάλληλο ή υπάλληλο νπδδ, κατ' αναλογία όσων ισχύουν και σε άλλους κλάδους εργαζομένων στο Δημόσιο. Μάλιστα, σε συνάντηση του Προεδρείου της ΕΔΕ με τον Υπουργό

Δικαιοσύνης, την 7.4.2022, ζητήσαμε την επέκταση του δικαιώματος συνυπηρέτησης και σε άλλες ειδικές κατηγορίες εργαζομένων, όπως για όσους υπηρετούν στα Σώματα Ασφαλείας, στο Λιμενικό Σώμα και στις Ένοπλες Δυνάμεις και η διευκρίνιση ότι στα νπδδ περιλαμβάνονται και οι ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού.

Ωστόσο, εντελώς αδικαιολόγητα και αιφνιδιαστικά η διάταξη αυτή του Αρχικού Σχεδίου απαλείφθηκε από το νομοσχέδιο που δόθηκε σε διαβούλευση. Η εξέλιξη αυτή συνιστά μία οπισθοδρόμηση που αναγκάζει δικαστικούς λειτουργούς να διατηρούν δύο κατοικίες και να αποκόπτονται για μεγάλο χρονικό διάστημα από τις οικογένειές τους. Η διάταξη που εντάχθηκε στο αρχικό Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ και διευκολύνει την μετάθεση και μετάταξη δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων νπδδ, συζύγων δικαστικών λειτουργών, δεν συνιστά προνόμιο για τους δικαστικούς λειτουργούς και τις οικογένειές τους, αλλά επεκτείνει για λόγους ισότητας και στους Δικαστικούς Λειτουργούς διατάξεις που ισχύουν σε πλήθος εργαζόμενων στο Δημόσιο. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι η δυνατότητα αυτή ισχύει για τους συζύγους στρατιωτικών των Ενόπλων Δυνάμεων, ένστολου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος, του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής, του προσωπικού Καταστημάτων Κράτησης, των υπαλλήλων πληρωμάτων ασθενοφόρων του ΕΚΑΒ, των θρησκευτικών λειτουργών της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ελλάδος (ιερέων και διακόνων) που υπηρετούν ως διδάσκαλοι ή καθηγητές (άρθρο 21 Ν. 2946/2001), για το ειδικό ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας (άρθρο 12 παρ. 1 Ν. 4071/2012), για το προσωπικό των καταργηθέντων νομικών προσώπων με το άρθρο 1 Ν. 4109/2013, όπως του νπδδ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΕΝΩΣΗ», του νπιδ «ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ», του νπιδ «ΤΑΜΕΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ», του νπδδ «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ» (άρθρο 13 παρ. 1 γ Ν. 4109/2013), για το νοσηλευτικό και παραϊατρικό προσωπικό των νοσοκομείων του ΕΣΥ (άρθρο 54 παρ. 4 εδ. β΄ Ν. 4223/2013). Παράλληλα, σημειώνεται ότι όταν ο σύζυγος δικαστικού λειτουργού υπηρετεί στο λιμενικό σώμα ή εργάζεται ως αστυνομικός υπάλληλος επιτρέπεται η μετάθεσή του βάσει των ειδικότερων διατάξεων των άρθρων 28 παρ. 2 Π.Δ. 33/2009 και 17 παρ. 1 περ. ιδ΄ Π.Δ. 100/2003.

Συνεπώς, η προσθήκη στον νέο ΚΟΔΚΔΛ διάταξης αντίστοιχης εκείνης του Αρχικού Σχεδίου και του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018, είναι επιβεβλημένη για λόγους ισότητας με όλους τους λοιπούς εργαζόμενους στο Δημόσιο, σε νπδδ και νπιδ, για τους οποίους υπάρχει ρητή σχετική πρόβλεψη διευκόλυνσης των μεταθέσεων και αποσπάσεων, προκειμένου να επιτευχθεί η συνυπηρέτηση των δικαστικών λειτουργών με τους συζύγους τους. Τονίζεται εδώ ότι η ρύθμιση αυτή αφορά σε μικρό αριθμό δικαστικών λειτουργών και δεν πρόκειται να επηρεάσει την οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών του Δημοσίου και των λοιπών νομικών προσώπων που ανήκουν σ' αυτό.

Τονίζεται, τέλος, ότι τη στιγμή που καταργείται το προστατευτικό πλαίσιο για τους Δικαστικούς Λειτουργούς, που αναγκάζονται να υπηρετούν σε διαφορετικές πόλεις, εντός της Ελλάδας, μακριά από τους συζύγους τους και τις οικογένειές τους, το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο επαναφέρει (στο άρθρο 61 παρ. 8) φωτογραφική διάταξη, που δίνει τη δυνατότητα απόσπασης στο εξωτερικό Δικαστικού Λειτουργού, συζύγου μονίμου υπαλλήλου στον διπλωματικό κλάδο ή εξομοιούμενο με αυτόν, και μάλιστα διευρυμένη ως προς τις υπηρεσίες, στις οποίες μπορεί να αποσπαστεί και με αόριστη διάρκεια.

VIII. Συμμετοχή Δικαστικών Ενώσεων σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές.

Στο άρθρο 48 παρ. 2 ΣχΝ προβλέπεται η συμμετοχή δικαστικών λειτουργών σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές. Είναι αναγκαία η προσθήκη στη διάταξη αυτή ρητής πρόβλεψης για υποχρεωτική συμμετοχή εκπροσώπων των Δικαστικών Ενώσεων στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές που συγκροτούνται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Το πρόβλημα του αποκλεισμού των Δικαστικών Ενώσεων από τις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, ως έλλειμμα του κράτους δικαίου, έχει αναδειχθεί με τοποθετήσεις της ΕΔΕ και τις σχετικές αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δικαστών.

IX. α) Διορισμός και θητεία Ανακριτών, β) διορισμός Εφέτη Ανηλίκων.

α) Το Σχέδιο Νόμου για τον νέο ΚΟΔΚΔΛ ορίζει την θητεία των Ανακριτών σε 3ετή, αδιακρίτως σε όλα τα Δικαστήρια. Η 3ετής θητεία των Ανακριτών στα μεγάλα Πρωτοδικεία (Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιά) είναι μία ορθή επιλογή, ενόψει του ότι στα Δικαστήρια αυτά ως Ανακριτές ορίζονται Δικαστές με 5ετή τουλάχιστον υπηρεσία, ενώ η σοβαρότητα και ο αριθμός των υποθέσεων απαιτεί οργάνωση του ανακριτικού έργου σε βάθος ικανού χρόνου. Σε σχέση, όμως, με τα υπόλοιπα Δικαστήρια κρίνεται αναγκαία η διατήρηση του ισχύοντος σήμερα καθεστώτος και η πρόβλεψη 2ετούς θητείας των Ανακριτών, ώστε να δοθεί η δυνατότητα απόκτησης εμπειρίας των Δικαστών σε περισσότερα αντικείμενα.

Παράλληλα, το Σχέδιο Νόμου προβλέπει δυνατότητα κατά κανόνα ορισμού ως Ανακριτών Προέδρων Πρωτοδικών. Η δυνατότητα αυτή είχε προβλεφθεί στο παρελθόν για ορισμένα ιδιαίτερης βαρύτητας εγκλήματα, αλλά ήδη και μετά τον Ν. 4622/2019 η επιλογή αυτή εγκαταλείφθηκε από τον νομοθέτη. Ο κατά κανόνα ορισμός Προέδρων Πρωτοδικών ως ανακριτών αναμένεται να δημιουργήσει σοβαρές δυσλειτουργίες στα δικαστικά συμβούλια, στη σύνθεση των οποίων μόνο ένας πρόεδρος μπορεί να μετέχει, τα οποία πλέον θα λειτουργούν (σε σχέση με το ισχύον σήμερα καθεστώς) με μειωμένη σύνθεση, ενώ θα επιφέρει αδικαιολόγητη επιβάρυνση των ανακριτών-Πρωτοδικών, κάτι που θα καθυστερεί τον χειρισμό των ανακριτικών δικογραφιών.

β) Στην παρ. 5 του άρθρου 30 ΣχΝ δεν περιλήφθηκε διάταξη σχετική με τον τρόπο ορισμού δικαστή ανηλίκων στο Εφετείο. Η παράλειψη αυτή οφείλεται προφανώς σε παραδρομή και προτείνεται η συμπλήρωση της διάταξης κατά τις προβλέψεις του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018, όπως εξάλλου προβλέπει σχετικά και ο ισχύων ΚΟΔΚΔΛ.

Χ. Ρύθμιση υπηρεσιών στα Ειρηνοδικεία.

Το άρθρο 7 ΣχΝ προβλέπει τη ρύθμιση από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών των υπηρεσιών όλων των Ειρηνοδικών της περιφέρειάς του (εκτός των μεγάλων περιφερειών των Πρωτοδικείων Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιά, καθώς και των Ειρηνοδικείων νήσων, όπου δεν εδρεύει Πρωτοδικείο), επαναλαμβάνοντας τις ισχύουσες και σήμερα προβλέψεις του άρθρου 6Α

ΚΟΔΚΔΛ. Ανάλογη είναι και η πρόβλεψη για την κατάρτιση των θερινών τμημάτων στα Ειρηνοδικεία, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 3 ΣχΝ. Ορθότερο είναι η ρύθμιση των υπηρεσιών των ειρηνοδικών στις πιο πάνω περιπτώσεις να γίνεται με πράξη όχι του Προέδρου Πρωτοδικών, αλλά με πράξη του διευθύνοντος το Ειρηνοδικείο της έδρας του Πρωτοδικείου, ώστε να εκδηλώνεται έμπρακτα και σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας ο σεβασμός στο αυτοδιοίκητο των δικαστηρίων, που προϋποθέτει αποκλεισμό οποιασδήποτε υπηρεσιακής ανάμιξης του ανώτερου δικαστικού σχηματισμού στη λειτουργία του κατώτερου.

ΧΙ. α) Επανακαθορισμός της αντικειμενικής υπόστασης του πειθαρχικού παραπτώματος της «αδικαιολόγητης καθυστέρησης στην εκτέλεση καθηκόντων δικαστικών λειτουργιών». β) Απάλειψη διατάξεων που αναθέτουν στους διευθύνοντες τα Δικαστήρια και τις Εισαγγελίες άσκηση οιονεί πειθαρχικής εξουσίας, γ) αύξηση της προθεσμίας θεώρησης των αποφάσεων.

α) Σε σχέση με την αντικειμενική υπόσταση του πειθαρχικού παραπτώματος του άρθρου 109 παρ. 2 περ. ε' (αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση καθηκόντων δικαστικών λειτουργιών) προτείνεται η εισαγωγή εκτός του χρονικού κριτηρίου και ενός ποσοτικού κριτηρίου, ήτοι ενός ελάχιστου αριθμού περαιωμένων πολιτικών υποθέσεων, ο οποίος εφόσον έχει συμπληρωθεί για το συγκεκριμένο δικαστικό έτος δεν θα κρίνεται αδικαιολόγητη η τυχόν καθυστέρηση ούτε θα αφαιρείται η δικογραφία από τον Δικαστή ή τον Εισαγγελέα που τη χειρίζεται. Η προτεινόμενη ρύθμιση μπορεί να έχει το ακόλουθο περιεχόμενο: «Σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του Δικαστικού Λειτουργού, ο οποίος, ανεξάρτητα από τον αριθμό των δικογραφιών που έχει χρεωθεί, εντός του δικαστικού έτους δημοσιεύει ένα ελάχιστο αριθμό αποφάσεων ή επεξεργάζεται ένα ελάχιστο αριθμό ποινικών δικογραφιών, όπως ο αριθμός αυτός καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Συμβουλίου της Επιθεώρησης, μετά από ακρόαση της οικείας Δικαστικής Ένωσης».

β) Το άρθρο 50 παρ. 3 ΣχΝ προβλέπει ότι σε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης παράδοσης σχεδίων αποφάσεων και

δικογραφιών που ανατέθηκαν σε Δικαστικό Λειτουργό και η αδικαιολόγητη μη εκτέλεση υπηρεσίας που του ανατέθηκε αρμοδίως ο διευθύνων το Δικαστήριο ή την Εισαγγελία μπορεί να αποφασίσει την περικοπή του μισθού του Δικαστικού Λειτουργού. Παράλληλα, το άρθρο 52 παρ. 12 ΣχΝ προβλέπει ότι ο δικαστικός λειτουργός δεν έχει δικαίωμα να κάνει χρήση κανονικής άδειας, εφόσον κατά την κρίση του διευθύνοντος το δικαστήριο υπάρχει κίνδυνος ουσιώδους καθυστέρησης στην έκδοση αποφάσεων ή βουλευμάτων σε επείγουσες υποθέσεις. Οι διατάξεις αυτές πρέπει να απαλειφθούν ως μη σκόπιμες, διότι συνιστούν άσκηση οιονεί πειθαρχικής εξουσίας, κατά παρέκκλιση από τα ουσιαστικά και δικονομικά εχέγγυα που κατοχυρώνονται στα άρθρα 90 επ. ισχύοντος ΚΟΔΚΔΛ για την εν γένει απόδοση πειθαρχικών ευθυνών σε Δικαστικούς Λειτουργούς. Πρέπει εδώ να επισημανθεί ότι κατά το Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018 προέβλεψε την κατάργηση της δυνατότητας αυτής, καθώς κρίθηκε ότι οι διατάξεις αυτές υποκρύπτουν στην πραγματικότητα επιβολή πειθαρχικής ποινής και για τον λόγο αυτό είναι αμφίβολης συνταγματικότητας (βλ. και τις σχετικές σκέψεις της Αιτιολογικής Έκθεσης του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018). Τα προβλήματα συνταγματικότητας των διατάξεων αυτών και η ελάχιστη πρακτική εφαρμογή τους επιβάλλουν την κατάργησή τους.

γ) Στο άρθρο 59 παρ. 9 εδ. β' ΣχΝ η προθεσμία θεώρησης των αποφάσεων μειώνεται, σε σχέση με το ισχύον καθεστώς, από 1 μήνα σε 15 ημέρες. Ο περιορισμός της προθεσμίας αυτής κρίνεται αδικαιολόγητος και προτείνεται η διατήρηση της προβλεπόμενης σήμερα προθεσμίας του 1 μήνα.

XII. Τόπος κατοικίας Δικαστικών Λειτουργών.

Το άρθρο 47 παρ. 3 ΣχΝ διατηρεί τη διάταξη που επιβάλλει στον δικαστικό λειτουργό να διαμένει στην έδρα του δικαστηρίου, στο οποίο υπηρετεί. Η διατήρηση μιας διάταξης ξεπερασμένης από τον σύγχρονο τρόπο ζωής και την ευχέρεια στις μετακινήσεις κρίνεται αδικαιολόγητη.

XIII. Κωλύματα εντοπιότητας.

α) Με το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο προστίθεται στο άρθρο 49 παρ. 3, που επιτρέπει κατ' εξαίρεση των περιορισμών των παρ. 1 και 2 να

υπηρετούν δικαστικοί λειτουργοί σε δικαστήρια, στην περιφέρεια των οποίων οι σύζυγοί τους υπηρετούσαν στις ένοπλες δυνάμεις ή σε σώματα ασφαλείας. Η πρόβλεψη αυτή είναι ορθή, αλλά θα πρέπει να επεκταθεί και για την περίπτωση που οι σύζυγοι υπηρετούσαν ως δικαστικοί λειτουργοί.

β) Προτείνεται η περίληψη ειδικής μεταβατικής διάταξης στην περ. β' του άρθρου 131 ΣχΝ σε σχέση με τα κωλύματα εντοπιότητας, τα οποία, ενόψει του ότι δεν θα ισχύουν από 16.9.2022, δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, κατά το μέρος που καταργούνται με το νομοσχέδιο, από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο που θα αποφασίσει το προσεχές διάστημα για τις τοποθετήσεις και μεταθέσεις δικαστικών λειτουργών, οι οποίες θα υλοποιηθούν από το επόμενο δικαστικό έτος.

XIV. α) Πειθαρχική δικαιοδοσία Προέδρου και Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. β) Αρχαιοθέτηση υπόθεσης και δικαιοδοσία του Υπουργού Δικαιοσύνης. γ) Σχέση ποινικής και πειθαρχικής διαδικασίας.

α) Το άρθρο 117 παρ. 1 στοιχ. δ' ΣχΝ ορίζεται ως αρμόδιος για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης των Δικαστικών Λειτουργών των πολιτικών-ποινικών δικαστηρίων, εκτός από τα μέλη του Αρείου Πάγου, ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και ο Προϊστάμενος της Επιθεώρησης. Με τη διάταξη αυτή επαναλαμβάνεται η ρύθμιση του ισχύοντος σήμερα ΚΟΔΚΔΛ (άρθρο 99), όπως είχε πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 23 Ν. 4786/2021. Σε σχέση με τα αρμόδια για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης πρόσωπα η ΕΔΕ προτείνει την απάλειψη από τη διάταξη αυτή της αναφοράς στους Προέδρους των Ανωτάτων Δικαστηρίων και στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, διότι η ειδική θεσμική τους αρμοδιότητα για εκδίκαση των πειθαρχικών υποθέσεων των δικαστικών λειτουργών προκαλεί χωρίς λόγο κίνδυνο σύγχυσης αρμοδιοτήτων, ενώ η αναγνώριση της αρμοδιότητας αυτής στον Προϊστάμενο της Επιθεώρησης παρέχει επαρκείς εγγυήσεις για την ορθή λειτουργία του πειθαρχικού δικαίου των Δικαστικών Λειτουργών. Σημειώνεται εδώ ότι ο ισχύων ΚΟΔΚΔΛ, μετά την τροποποίηση του άρθρου 99 με το άρθρο 23 Ν. 4786/2021, αφαίρεσε την πιο πάνω αρμοδιότητα από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου και συνεπώς η εντός σύντομου χρονικού διαστήματος επαναφορά της ίδιας διάταξης κρίνεται αδικαιολόγητη.

β) Στο άρθρο 117 παρ. 12 ΣχΝ προβλέπεται το δικαίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης να κινεί πειθαρχική δίωξη κατά Δικαστικού Λειτουργού, ακόμα και όταν, μετά από διενέργεια πειθαρχικής προκαταρκτικής εξέτασης, η υπόθεση έχει τεθεί στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου για τον πειθαρχικό έλεγχο Δικαστικού Λειτουργού. Η διάταξη αυτή είναι εσφαλμένη, απηχεί το προγενέστερο καθεστώς που αναγνώριζε στον Υπουργό Δικαιοσύνης ευρύτερες αρμοδιότητες σε σχέση με την οργάνωση και λειτουργία της δικαιοσύνης και αμφισβητεί ουσιαστικά την ορθότητα της κρίσης Ανώτατων Δικαστικών Λειτουργών, προσβάλλοντας έτσι την αρχή της διάκρισης των εξουσιών.

γ) Προτείνεται η προσθήκη νέου εδαφίου στην παρ. 9 του άρθρου 108 ΣχΝ με το εξής περιεχόμενο: *«Όταν το πειθαρχικό παράπτωμα φέρεται να έχει τελεστεί στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων για την οποία διενεργείται ποινική προκαταρκτική εξέταση ή έχει κινηθεί ποινική δίωξη, τότε η πειθαρχική διαδικασία αναστέλλεται μέχρι την αμετάκλητη περάτωση της ποινικής διαδικασίας»*. Η διάταξη αυτή κρίνεται επιβεβλημένη για την διαφύλαξη του κύρους της δικαιοσύνης και την αποφυγή πρόωρων κρίσεων στα πλαίσια πειθαρχικής διαδικασίας, πριν την ολοκλήρωση της ποινικής διαδικασίας για τα ίδια περιστατικά, όταν σχετίζονται με την άσκηση των δικαστικών καθηκόντων, συμβάλλοντας έτσι στην τόνωση της ελεύθερης και ανεξάρτητης γνώμης των Δικαστικών Λειτουργών.

XV. α) Τοποθετήσεις και μεταθέσεις Δικαστικών Λειτουργών. β) Προαγωγές Δικαστικών Λειτουργών.

α) Προτείνεται η προσθήκη στο άρθρο 60 ΣχΝ νέας διάταξης με το εξής περιεχόμενο: *«Η απόφαση για την τοποθέτηση ή την μετάθεση δικαστικών λειτουργών λαμβάνεται με βάση την αρχαιότητα. Κατ' εξαίρεση και για θέσεις που δεν υπερβαίνουν το 10% των κρινομένων επιτρέπεται η παρά την αρχαιότητα μετάθεση ή τοποθέτηση για κοινωνικούς λόγους, ιδίως για λόγους υγείας, συνυπηρέτησης και οικογενειακούς λόγους. Μετάθεση ή τοποθέτηση σε θέση καθ' υπέρβαση των οργανικών θέσεων αποκλείεται»*. Η πρόταση αυτή της ΕΔΕ, σεβόμενη πλήρως την θεμελιώδη αρχή της αρχαιότητας, η οποία αποτέλεσε τη βάση για τη διαμόρφωση του νέου τρόπου επιλογής των μελών των Ανωτάτων Δικαστηρίων και την οποία ακολουθεί και το υπό διαβούλευση

νομοσχέδιο, πρότεινε μία διαφανή και δίκαιη διαδικασία μεταθέσεων και τοποθετήσεων των δικαστικών λειτουργών, την οποία πρέπει να ακολουθήσει και ο νέος ΚΟΔΚΔΛ, μεταξύ άλλων και για λόγους συνοχής του νομοθετήματος.

β) Το άρθρο 59 παρ. 10 ΣχΝ προβλέπει ότι κρίνεται μη προακτέος ο Δικαστικός Λειτουργός, ο οποίος έχει τιμωρηθεί πειθαρχικά σε οποιαδήποτε ποινή για καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του τουλάχιστον δύο φορές στην τελευταία δεκαετία. Παρατηρείται ότι διευρύνεται (σε σχέση με την ισχύουσα σήμερα διάταξη του άρθρου 49 παρ. 10 ΚΟΔΚΔΛ) από 7 σε 10 έτη το χρονικό διάστημα στο οποίο μπορεί να ανατρέχει η προηγούμενη πειθαρχική τιμωρία του υπό προαγωγή δικαστικού λειτουργού. Η νέα αυτή πρόβλεψη θεωρείται ότι έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της αναλογικότητας, ενόψει του ότι οι προηγούμενες (τουλάχιστον δύο) τιμωρίες του δικαστικού λειτουργού, που αρκούν για να κριθεί μη προακτέος, δεν αφορούν κατ' ανάγκη σε σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα, ενόψει και του ότι δεν λαμβάνεται υπόψη το είδος της πειθαρχικής ποινής που επιβλήθηκε, ενώ το χρονικό αυτό διάστημα (των 10 ετών) αφορά όχι τον χρόνο εμφάνισης της προηγούμενης καθυστέρησης, αλλά τον χρόνο επιβολής της πειθαρχικής ποινής και συνεπώς τα κριτήρια για την προαγωγή ή μη του δικαστικού λειτουργού συνδέονται με στοιχεία που απέχουν πολλά έτη από τον χρόνο κρίσης για την προαγωγή ή μη αυτού.

Παράλληλα, σε σχέση με την προαγωγή ή μη Δικαστικού Λειτουργού το άρθρο 59 παρ. 8 εδ. β' ΣχΝ επαναλαμβάνει την ισχύουσα και σήμερα διάταξη, βάσει της οποίας τα μέλη του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου και της οικείας Ολομέλειας μπορούν να στηρίζουν αιτιολογημένα την κρίση τους και στην *«προσωπική τους αντίληψη ως προς την ικανότητα των κρινομένων για την απονομή της δικαιοσύνης και τα εν γένει προσόντα τους»*. Παρατηρείται ότι η διάταξη αυτή εισάγει εντελώς υποκειμενικά κριτήρια, τα οποία μάλιστα μπορεί να αφορούν σε ορισμένα μόνο από τα μέλη του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου ή της οικείας Ολομέλειας και δεν παρέχεται η δυνατότητα επιβεβαίωσης ή διάψευσής τους από τα υπόλοιπα μέλη. Η διάταξη αυτή καθίσταται περισσότερο προβληματική, καθώς η τυχόν αρνητική προσωπική αντίληψη ορισμένων μελών του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου ή της οικείας Ολομέλειας δεν θα γίνεται έγκαιρα

γνωστή στον Δικαστικό Λειτουργό και δεν θα μπορεί να εκθέσει τις απόψεις του ενώπιον των λοιπών μελών αυτών. Προτείνεται η απάλειψη της διάταξης αυτής ή σε κάθε περίπτωση η πρόβλεψη ότι πριν την λήψη της σχετικής απόφασης από το οικείο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο ή την οικεία Ολομέλεια θα πρέπει να ενημερώνεται ο Δικαστικός Λειτουργός για τυχόν αρνητική αντίληψη μελών αυτών (η οποία θα πρέπει να εξειδικεύεται με αναφορά σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά) και θα έχει το δικαίωμα παράστασης και έκθεσης των απόψεών του.

XVI. Επιθεώρηση Δικαστικών Λειτουργιών.

α) Το άρθρο 100 παρ. 6 τελ. εδ. ΣχΝ. διατηρεί την ισχύουσα και σήμερα διάταξη του άρθρου 84 παρ. 7 τελ. εδ. ΚΟΔΚΔΛ για ειδικό έλεγχο από τους επιθεωρητές των αποφάσεων περί αναβολών, παρά το ότι η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή του 2018 καταρτίζοντας το Αρχικό Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ είχε καταργήσει τη διάταξη αυτή, καθώς κρίθηκε ότι η αναβολή των υποθέσεων μπορεί να οφείλεται σε πλείστα αίτια (ωράριο, κωλύματα ή αποχή δικηγόρων, κ.λ.π.), τα οποία είναι δυσχερές να εξακριβωθούν και όχι σε υπαιτιότητα των δικαστών. Η ειδική αναφορά του νόμου στις αποφάσεις περί αναβολών δείχνει μία δυσπιστία στη δικαστική κρίση και θέτει τον Δικαστικό Λειτουργό σε δυσχερή θέση απόδειξης των λόγων που επέβαλαν την αναβολή, αν αναλογιστεί κανείς ότι η συντριπτική πλειοψηφία των αναβλητικών αποφάσεων δεν καθαρογράφονται και συνεπώς δεν αποτυπώνεται ο λόγος που συνέτρεχε και επέβαλε την αναβολή. Εξάλλου, όπως όλες οι αποφάσεις, έτσι και οι αναβλητικές αποφάσεις υπόκεινται στον έλεγχο των αρμοδίων οργάνων της Επιθεώρησης. Συνεπώς, η πρόβλεψη αυτή πρέπει να απαλειφθεί. Η κατάργηση της διάταξης αυτής θα έχει και ένα συμβολισμό: το έργο των Δικαστικών Λειτουργών θα κρίνεται πρωτίστως από την ποιότητα των αποφάσεων και όχι αποκλειστικά στη βάση της ταχύτητας άσκησης του δικαιοδοτικού έργου.

β) Στο άρθρο 102 παρ. 4 ΣχΝ αναφέρονται τα κριτήρια που αξιολογούνται για την επιθεώρηση όλων των δικαστικών λειτουργιών. Σε σχέση με τα κριτήρια που θα χρησιμοποιούνται για την επιθεώρηση των δικαστικών λειτουργιών πρέπει να παρατηρηθούν τα ακόλουθα: Η «προσαρμοστικότητα στις νέες τεχνολογίες» δεν σχετίζεται με την ικανότητα

και την απόδοση του δικαστικού λειτουργού, δεν ανάγεται στα καθήκοντά του, ενέχει μία επικίνδυνη αοριστία και γι' αυτό πρέπει να απαλειφθεί από τα κριτήρια της επιθεώρησης. Η αναίρεση ή εξαφάνιση των δικαστικών αποφάσεων κατά παραδοχή ενδίκου μέσου δεν μπορεί να αποτελέσει κριτήριο της επιθεώρησης, αφού σε πολλές περιπτώσεις η εξέλιξη αυτή δεν οφείλεται σε πλημμέλειες της δικαστικής απόφασης (π.χ. σε περίπτωση νομοθετικής μεταβολής το ποινικό δικαστήριο που κρίνει το ένδικο μέσο εφαρμόζει υποχρεωτικά τον νεότερο ευμενέστερο νόμο). Εξάλλου, η μερική διαφορετική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ή η κρίση σε ζητήματα για τα οποία αναγνωρίζεται από τον νόμο ευρύτερη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου ή η μεταβολή (μετά την έκδοση της απόφασης) της νομολογίας από τα Ανώτατα Δικαστήρια δεν καθιστούν την προσβαλλόμενη με το ένδικο μέσο απόφαση «εσφαλμένη». Κάθε δικαστική απόφαση πρέπει να εκτιμάται αυτοτελώς με βάση τις περιεχόμενες σ' αυτήν σκέψεις και την εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού, χωρίς έμμεση εισαγωγή τεκμηρίων με βάση στατιστικά στοιχεία, που τις περισσότερες φορές δεν ανταποκρίνονται στην ποιότητα του δικαστικού έργου. Η προτεινόμενη ρύθμιση θα αποτρέψει τους Δικαστικούς Λειτουργούς να αφίστανται από την κρατούσα νομολογία, υπό την απειλή δυσμενούς κρίσης κατά την επιθεώρηση. Παράλληλα, μπορεί να υπάρξει δυσμενής κρίση για τον επιθεωρούμενο όταν η απόφαση του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου εξαφανίζει την απόφαση του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, παρά το ότι στη συνέχεια μπορεί, μετά από άσκηση αναίρεσης, να εξαφανιστεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, χωρίς τούτο να μπορεί να ανατρέψει την γενόμενη αρνητική έκθεση επιθεώρησης, ενώ με τον τρόπο αυτό η επιθεώρηση ανάγεται και σε προγενέστερα έτη, για τα οποία ο Δικαστικός Λειτουργός έχει ήδη επιθεωρηθεί. Πρέπει, συνεπώς, να απαλειφθούν οι προβλέψεις του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που εισάγουν ως κριτήριο της επιθεώρησης των δικαστικών λειτουργών την αναίρεση ή εξαφάνιση των δικαστικών αποφάσεων.

γ) Στο άρθρο 100 παρ. 6 ΣχΝ προβλέπεται η σύνταξη γραπτής γνώμης από τους προέδρους ή προεδρεύοντες των τμημάτων, όπου υπηρετούν οι επιθεωρούμενοι, με βάση τα κριτήρια του άρθρου 102 παρ. 4 ΣχΝ. Με τον τρόπο αυτό καθιερώνεται έμμεσα μία μορφή επιθεώρησης από μη δικαιούμενα πρόσωπα (από τους προέδρους ή τους προεδρεύοντες των

τμημάτων) σε αντιδιαστολή με την προφορική γνώμη του διευθύνοντος το δικαστήριο, που επίσης λαμβάνεται υπόψη. Η ρύθμιση αυτή είναι άστοχη, θα προκαλέσει δυσλειτουργίες στη λειτουργία των τμημάτων και συνολικά των δικαστηρίων και πρέπει να απαλειφθεί.

δ) Γενικά για τα κριτήρια της επιθεώρησης: Με τα άρθρα 100 επ. ΣχΝ τίθενται κριτήρια για τη σύνταξη έκθεσης αξιολόγησης του δικαστηρίου ή της εισαγγελίας, καθώς και για την επιθεώρηση του διευθύνοντος το δικαστήριο ή την εισαγγελία. Κοινό κριτήριο σε αμφότερες τις περιπτώσεις τίθεται *«η ενημερότητα της υπηρεσίας ως προς τη διεκπεραίωση των υποθέσεων και ιδίως ως προς τους μέσους χρόνους των διαδικασιών ανά φάση (προσδιορισμό, εκδίκαση, έκδοση απόφασης) και κατηγορία»*. Περαιτέρω, οι πρόεδροι και οι προεδρεύοντες τμημάτων και δικαστικών σχηματισμών αξιολογούνται μεταξύ άλλων και για τις αναβολές και τον χρόνο διεκπεραίωσης των υποθέσεων, οφείλουν δε να συντάσσουν γραπτές εκθέσεις αξιολόγησης των δικαστών που μετέχουν στο τμήμα τους. Όλοι δε οι δικαστικοί λειτουργοί αξιολογούνται και με κριτήριο την *«παραγωγικότητα»* και *«την ταχύτητα διεκπεραίωσης των υποθέσεων»*, ενώ ελέγχονται υποχρεωτικά για τις αναβλητικές αποφάσεις που χορήγησαν, πάντοτε υπό την απειλή πειθαρχικού ελέγχου. Στην έδρα του Εφετείου ιδρύεται και λειτουργεί Γραφείο Γραμματείας Επιθεώρησης, προκειμένου να τηρούνται στατιστικά στοιχεία για κάθε δικαστή. Παρατηρείται ότι πλήθος διατάξεων θέτουν ως πρώτο στόχο την ταχύτητα, ενώ ο δικαστής τίθεται, άμεσα ή έμμεσα, υπό τον έλεγχο του προεδρεύοντος το τμήμα και του διευθύνοντος το δικαστήριο, και θα εργάζεται με το άγχος των στατιστικών στοιχείων που θα τον συνοδεύουν. Είναι προφανές ότι οι ρυθμίσεις αυτές στοχεύουν στην περαιτέρω εντατικοποίηση της εργασίας των δικαστικών λειτουργών και στη δημιουργία μίας σχέσης «ιεραρχικής εξάρτησης» με τους προεδρεύοντες τα τμήματα και τους διευθύνοντες τα δικαστήρια.

XVII. Διαδικασία επιλογής Προέδρου, Εισαγγελέα και Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου.

Κατά την πρόβλεψη του άρθρου 59 παρ. 3 ΣχΝ η επιλογή για τις θέσεις αυτές από το Υπουργικό Συμβούλιο γίνεται μεταξύ των 10 αρχαιοτέρων από τους Δικαστικούς Λειτουργούς που έχουν τα τυπικά προσόντα, όταν η προς

πλήρωση θέση είναι μία και για κάθε επιπλέον θέση ο αριθμός των υποψηφίων αυξάνεται κατά 4. Ο τρόπος αυτός επιλογής του Προέδρου, του Εισαγγελέα και των Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου κινείται στη σωστή κατεύθυνση, με απόλυτο σεβασμό στην αρχαιότητα (επετηρίδα) και είχε υποδειχθεί ως ορθότερη διαδικασία και από το Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018. Ωστόσο, η διεύρυνση του αριθμού των υποψηφίων για την κάλυψη των θέσεων αυτών (10 όταν η προς κάλυψη θέση είναι μία και 4 για κάθε επιπλέον θέση) είναι υπερβολική και προτείνεται η υιοθέτηση της αντίστοιχης πρόβλεψης του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018, κατά το οποίο η επιλογή για τις θέσεις αυτές πρέπει να γίνεται μεταξύ των 6 αρχαιοτέρων, όταν η προς πλήρωση θέση ήταν μία και για κάθε επιπλέον θέση ο αριθμός των υποψηφίων αυξάνεται κατά 2.

Ειδικά σε σχέση με την επιλογή Προέδρου του Αρείου Πάγου και από Αρεοπαγίτες με υπηρεσία 2 ετών στον βαθμό του Αρεοπαγίτη, η διάταξη του άρθρου 89 παρ. 11 ΣχΝ κρίνεται υπερβολική και προτείνεται η διατήρηση της αντίστοιχης πρόβλεψης του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018, κατά την οποία ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου επιλέγεται μόνο μεταξύ των Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου. Αντίστοιχα και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου (άρθρο 89 παρ. 12 ΣχΝ) πρέπει να επιλέγεται από τους Αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου ή τους Αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου με υπηρεσία στον βαθμό αυτό τουλάχιστον 3 ετών και όχι και από τους Αρεοπαγίτες.

XVIII. Διαδικασία αναστολής λειτουργίας Δικαστηρίων και Εισαγγελιών.

Στο άρθρο 22 παρ. 2 ΣχΝ προβλέπονται οι λεπτομέρειες για την αναστολή λειτουργίας των Δικαστηρίων και των Εισαγγελιών. Το σύστημα αυτό φαίνεται καταρχήν να είναι πιο λειτουργικό και συμβάλλει στην άμεση αντιμετώπιση απρόβλεπτων λόγων που καθιστούν αδύνατη τη λειτουργία δικαστηρίων και εισαγγελιών, ωστόσο σε περιπτώσεις που πρέπει να αξιολογηθούν κίνδυνοι από φυσικά φαινόμενα η ευθύνη και η πρωτοβουλία για την αναστολή λειτουργίας των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών πρέπει να

ανήκει στα αρμόδια όργανα της Κυβέρνησης, που μόνο αυτά έχουν στη διάθεσή τους όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τη λήψη μιας τέτοιας απόφασης.

XIX. Νοσοκομειακή, ιατρική και φαρμακευτική κάλυψη και κάλυψη εξόδων κηδείας.

Το άρθρο 54 παρ. 3 του Αρχικού Σχεδίου περιέλαβε ειδική διάταξη, μεταφέροντας (αυτούσια) την αντίστοιχη διάταξη του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018, η οποία βασίστηκε στην ισχύουσα και σήμερα διάταξη του άρθρου 45 παρ. 3 ΚΟΔΚΔΛ. Συγκεκριμένα, με τη διάταξη εκείνη καθιερωνόταν η υποχρέωση του Δημοσίου για παροχή στους δικαστικούς λειτουργούς νοσοκομειακής, ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης και για καταβολή των εξόδων κηδείας στους δικαστικούς λειτουργούς τις συζύγους και τα τέκνα τους, προβλέποντας την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος που θα καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης. Ωστόσο, η παρ. 3 απαλείφθηκε από το άρθρο 54 του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου, χωρίς ειδικότερη αιτιολόγηση της επιλογής αυτής. Θεωρούμε ότι η απάλειψη της διάταξης αυτής οφείλεται σε παραδρομή, αφού και η Αιτιολογική Έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρει την ειδική ρύθμιση της παροχής περίθαλψης στους Δικαστικούς Λειτουργούς και συνεπώς πρέπει να περιληφθεί στο κείμενο του νόμου.

XX. Άδειες για ανατροφή τέκνων.

Μετά τις πρόσφατες τροποποιήσεις στο οικογενειακό δίκαιο επιβάλλεται η πρόβλεψη ειδικής διάταξης για το δικαίωμα λήψης άδειας ανατροφής τέκνου, όταν η επιμέλεια του τέκνου ασκείται από κοινού από τους δύο γονείς, σε περίπτωση διάσπασης της έγγαμης συμβίωσης ή λύσης του γάμου (άρθρο 53 ΣχΝ).

XI. Κριτήρια επιλογής σε προγράμματα επιμόρφωσης διεθνών δικτύων και οργανισμών.

Από τα κριτήρια επιλογής των δικαστικών λειτουργών σε προγράμματα επιμόρφωσης διεθνών δικτύων και οργανισμών, κατά το άρθρο 56 παρ. 2 ΣχΝ, απαλείφθηκε «ο αριθμός των εκκρεμών υποθέσεων των ενδιαφερομένων δικαστικών λειτουργών», όπως είχε προβλεφθεί στο Σχέδιο ΚΟΔΚΔΛ της

Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018. Το κριτήριο αυτό πρέπει να προστεθεί στον νέο ΚΟΔΚΔΛ, αφού αποτελεί ένα ασφαλές και αξιοκρατικό κριτήριο για την υπηρεσιακή απόδοση των δικαστικών λειτουργών και ταυτόχρονα μειώνει τους κινδύνους καθυστερήσεων στην απονομή της δικαιοσύνης.

XII. Κωλύματα διορισμού δικαστικών λειτουργών.

Από το άρθρο 44 παρ. 1 περ. ι' ΣχΝ απαλείφθηκε η πρόβλεψη του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του 2018 για άρση του κωλύματος διορισμού δικαστικού λειτουργού σε περίπτωση έκδοσης αμετάκλητης απόφασης ή αμετάκλητου βουλεύματος που παύει οριστικά την ποινική δίωξη λόγω παραγραφής, ενώ κατά το άρθρο 45 παρ. 1 εδ. α' ΣχΝ ρητά αναφέρεται ότι η παραγραφή των εγκλημάτων του άρθρου 44 παρ. 1 περ. ε' δεν αίρει το κώλυμα. Οι νέες αυτές ρυθμίσεις, ενόψει της ενότητας του δικαιοσύνης μας συστήματος και της συμβατότητας της εσωτερικής νομοθεσίας με τα διεθνή νομοθετήματα, κρίνεται ότι αντίκεινται στο τεκμήριο αθωότητας, αφού εισάγοντας κώλυμα διορισμού για πρόσωπο που δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ουσιαστικά τον αντιμετωπίζει ως ένοχο χωρίς προηγούμενη αμετάκλητη καταδίκη του. Επομένως, πρέπει στις πιο πάνω διατάξεις να οριστεί ρητά ότι το κώλυμα διορισμού δικαστικού λειτουργού αίρεται σε περίπτωση έκδοσης αμετάκλητου βουλεύματος ή αμετάκλητης απόφασης που παύει οριστικά την ποινική δίωξη.

XXIII. Σύγκληση Ολομέλειας Δικαστηρίων και Εισαγγελιών.

Το άρθρο 15 παρ. 2 ΣχΝ απαλείφει την ισχύουσα πρόβλεψη του άρθρου 14 παρ. 2 ΚΟΔΚΔΛ για σύγκληση της ολομέλειας του Δικαστηρίου από εκείνον που τη ζήτησε, σε περίπτωση αδράνειας του διευθύνοντος το δικαστήριο. Ωστόσο, με την ισχύουσα σήμερα ρύθμιση εξυπηρετείται η αρχή της διαφάνειας και της αποτελεσματικότητας στον κρίσιμο τομέα της διοίκησης των δικαστηρίων. Με την τελική ρύθμιση του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου δεν φαίνεται να δίνεται διέξοδος στο εύλογο αίτημα των προσώπων της παρ. 2 να συγκληθεί και μάλιστα άμεσα η Ολομέλεια του Δικαστηρίου σε περίπτωση αδράνειας του διευθύνοντος το Δικαστήριο. Προτείνεται η

προσθήκη της πιο πάνω πρόβλεψης και η αντίστοιχη προσαρμογή του άρθρου 16 ΣχΝ, που αφορά στη σύγκληση της Ολομέλειας της Εισαγγελίας.

XXIV. Παροράματα και νομοτεχνικές αβλεψίες.

- Στο άρθρο 14 παρ. 1 ΣχΝ: η περ. α' παραπέμπει εσφαλμένα στο στοιχ. β' της παρ. 1 του άρθρου 4 και η περ. γ' παραπέμπει εσφαλμένα στο στοιχ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 4. Συνεπώς, οι παραπομπές στα στοιχ. β' και δ' από τις πιο πάνω διατάξεις πρέπει να διαγραφούν.

- Στο άρθρο 16 παρ. 2 περ. δ' εδ. β' ΣχΝ, που αφορά στη σύγκληση της Ολομέλειας Εισαγγελίας γίνεται εσφαλμένα λόγος για θέματα που άπτονται της λειτουργίας της γραμματείας «του δικαστηρίου» και πρέπει να διορθωθεί η διάταξη στο ορθό «της εισαγγελίας».

- Στο άρθρο 20 παρ. 3 στοιχ. γ' περ. γγ' ΣχΝ για τους πίνακες, που καταρτίζονται για την κλήρωση των ποινικών συνθέσεων στο εφετείο, εσφαλμένα αναγράφεται ότι οι υπόλοιποι εφέτες εντάσσονται σε κατάλογο από τον οποίο κληρώνονται «οι πρόεδροι» των ΜΟΕ, των πενταμελών και τριμελών εφετείων, αντί του ορθού «τα μέλη» των δικαστηρίων αυτών.

- Το άρθρο 52 παρ. 6 ΣχΝ προβλέπει τη διαδικασία λήψης άδειας από δικαστή που υπηρετεί σε μονομελές πρωτοδικείο. Μετά την κατάργηση των αυτοτελών μονομελών πρωτοδικείων η διάταξη αυτή είναι άνευ αντικειμένου και πρέπει να απαλειφθεί.

- Το άρθρο 60 παρ. 1 ΣχΝ μειώνει την προθεσμία εμφάνισης του δικαστή που προάγεται και μετατίθεται κατά τη διάρκεια του δικαστικού έτους από 1 μήνα σε 10 ημέρες από τη δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος. Η προθεσμία αυτή πρέπει να αυξηθεί σε 15 ημέρες, προσαρμοζόμενη στη γενική διάταξη του άρθρου 63 παρ. 1 ΣχΝ, που αφορά κάθε προαγωγή, μετάθεση ή απόσπαση Δικαστικού Λειτουργού.

- Το άρθρο 93 παρ. 6 εδ. ε' ΣχΝ εσφαλμένα κάνει λόγο για 4 αναπληρωματικά μέλη και πρέπει να διορθωθεί στο ορθό 3.

- Στο άρθρο 93 παρ. 7 ΣχΝ, ενόψει της 2ετούς διάρκειας της θητείας των μελών του Συμβουλίου της Επιθεώρησης, το εδ. β' πρέπει να προβλέπει (όπως το Αρχικό Σχέδιο) ότι η θητεία λήγει την 15 Σεπτεμβρίου του μεθεπόμενου (και όχι του επόμενου) έτους.

- Το εδ. γ' της παρ. 5 του άρθρου 100 ΣχΝ πρέπει να παραπέμπει ορθότερα στην περ. δ' (και όχι γ') της παρ. 1.

- Ενόψει του ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 89 παρ. 3 Συντάγματος, που επαναλαμβάνεται και στο 48 παρ. 3 του Σχεδίου ΚΟΔΚΔΛ, απαγορεύεται η ανάθεση διοικητικών καθηκόντων σε δικαστικούς λειτουργούς, θα πρέπει να απαλειφθεί η σχετική πρόβλεψη από το άρθρο 108 παρ. 1 ΣχΝ.

- Η προβλεπόμενη στο άρθρο 130 ΣχΝ επιφύλαξη αφορά στο άρθρο 129 και όχι στο άρθρο 130, όπως από παραδρομή αναφέρεται.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Χριστόφορος Σεβαστίδης

Εφέτης

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παντελής Μποροδήμος

Πρωτοδίκης